

højtærede Finansministers Udtalelse om, at andre Udgifter ogsaa vare stegne, thi jeg lagde meget nøje Mærke til, at den ærede Minister ikke modsagde, at Statskassen vel kunde undvære Penge til Skattereformen, men naar han ikke modsiger dette, er der ikke nogen særlig Grund til at trevle hindandens Foredrag op for at trættes om Tallene.

Jeg skal nu komme ind paa adskillige andre Ting som Gensvar paa forskellige Bemærkninger i Anledning af min første Tale. Jeg skal gøre det saa kort som muligt. Der er fra forskellig Side under denne Forhandling talt om Kongens Ret, og man har rettet Bebrejdelse mod mig, som om jeg paa Venstres Vegne havde angrebet Kongens Ret ved at angribe Ministeriet. Det maa jeg protestere imod. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, at Kongen jo har Ret til at udnævne sine Ministre saavel af Folketinget som af Landstinget, og at jeg ved mine Udtalelser havde angrebet denne Ret. Det har jeg ikke gjort; jeg har aldeles ikke benægtet eller angrebet Kongens Ret til at vælge Ministre, baade blandt Folketingets og Landstingets Medlemmer og uden for Tingene. Den Ret har jeg aldrig talt om — det skal jeg for øvrigt siden komme tilbage til. Jeg har kun talt om Ministeriet.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), som øjensynlig var ikke saa ganske lidt nervøs, da han talte, talte om, at der endogsaa havde været en Tone af Ringagt i min Omtale af Ministeriet. Det tror jeg skyldes en noget mangelfuld Opfattelse hos det ærede Medlem. Jeg ringeagter ingen, og der har derfor heller ikke i min Tale kunnet være nogen ringeagtende Tone over for Ministeriet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at jeg havde sagt, at Ministeriet skulde skjule sig. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Det ærede Medlem har altsaa ikke en Gang kunnet opfatte mine Ord. Det forundrer mig ikke saa meget, thi det gik det ærede Medlem ligesaa, da han talte imod det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Det ærede Medlem for Esbjerg brugte endda i Gaar nogen Tid til at vise, hvorledes han havde opfattet ham rent forkert. Det viste sig, at han endogsaa citerede en Paragraf i Grundloven, som intet Medlem her kender noget til (J. Hage: Jeg har ikke nævnt en eneste Paragraf) Nej, ikke med Numer; det er rigtigt. Det ærede Medlem har aabenbart været lidt nervøs, da han holdt den

Tale og bebrejdede mig, at jeg ved at angribe Ministeriet havde angrebet Kongens Ret.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte ogsaa om Kongens Ret og Venstres Stilling over for Kongehuset. Han tog det nu fra en anden Side, idet han sagde, at Venstre bestrøede Vejen til Taburetterne med Statskassens Guld. Der er nu ingen af de ærede Medlemmer, der har truffet det rigtige. Venstre respekterer den forfatningsmæssige Magtfordeling, og det gøre vi i den Erkendelse, at man naar ikke sin egen Ret eller hævder sin egen Ret ved at gøre Forsøg paa at krænke andres Ret, og det skulde have glædet mig, om ogsaa Højre havde haft denne Erkendelse; thi det vilde have friet os for megen Bitterhed og for den politiske Strid, vi have lidt under. Det skulde glæde mig, om samtlige Partier i vort Folk vilde have i den Erkendelse; thi det vilde ogsaa gøre Forhandlingerne langt lettere for os alle sammen. Men det er i den Erkendelse, at vi respektere den forfatningsmæssige Magtfordeling, at Venstre tager Konsekvenserne af vor Forfatning. Derfor er det, vi have bevillet Appanagerne, og ikke fordi vi ønskede at bestrø Vejen til Taburetterne med Statskassens Guld. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at saa vidste han en langt bedre Vej, og det var den at nægte Appanagerne og nedsætte Civillisten, det var en sikrere Vej, saa vil jeg for mit Vedkommende sige, at den Vej kan det ærede Medlem følge, det skal jeg ikke have noget imod, om han følger den, fordi han tror den saa sikker til det Maal, han talte om, det ved jeg nu ikke, men det vil jeg henstille til ham selv.

Venstre ønsker at vise sømmelig Respekt og Ærbødighed for Kronen og dens Bærer, det troede jeg var en Selvfølge, som jeg ikke behøvede at omtale her. Men Ministeriet er ikke det samme som Kongen, Ministeriet er ikke ansvarsfrit, og det vilde dog være et stærkt Stykke, om vi ikke over for et nyt Ministerium maatte undersøge, hvilke Formaal det vilde virke for, og hvilken Udsigt det havde til at gennemføre disse Formaal. Det er det, jeg har gjort, og da Ministeriet ikke selv har sagt noget til os om sit Program, maatte jeg undersøge, hvilke andre Ting der laa for, hvoraf man kunde slutte sig til Ministeriets Stilling, og der traf jeg blandt andet paa denne Udtalelse om Ministeriets Overensstemmelse med det sidste kongevalgte Medlem, og jeg nævnedes der de provisoriske Love som Kamp-